

gen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlojningen, er hjemmehørende.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende gennem et dér beliggende fast driftssted eller udøver frit erhverv i denne anden stat fra et dér beliggende fast sted og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald skal bestemmelserne i henholdsvis artikel 7 eller artikel 15 finde anvendelse.

6. Når et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted eller et fast sted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikkeudloddede fortjeneste en skat på selskabets ikkeudloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikkeudloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

7. Når en kontraherende stat har opkrævet kildeskat med et højere beløb end den skat, der kan pålignes i henhold til bestemmelserne i denne overenskomst, skal ansøgning om refusion af det overskydende beløb indgives til den kompetente myndighed i denne stat inden for en periode på tre år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten er blevet opkrævet. Refusionen skal gives inden 6 måneder fra den dato, på hvilken ansøgningen blev indsendt til den kompetente myndighed. 6 måneders perioden kan forlænges, hvis de kontraherende stater er enige om, at fornøden dokumentation ikke er blevet forelagt den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat, og som betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan be-

skattes i denne anden stat, hvis denne person er den retmæssige ejer af renterne.

2. Sådanne renter kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og i overensstemmelse med lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af renterne er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige 10 pct. af rentens bruttobeløb.

3. Uanset bestemmelserne i stykke 2 skal renter, som hidrører fra en kontraherende stat, fritages for skat i denne stat, hvis de oppebæres og retmæssigt ejes af regeringen i den anden kontraherende stat. Ved anvendelsen af dette stykke omfatter begrebet »regeringen i den anden kontraherende stat«:

a) i Danmark:

- (i) den danske stat eller en dertil hørende politisk underafdeling, lokal myndighed eller offentligt organ;
- (ii) Danmarks Nationalbank;
- (iii) enhver offentlig styrelse (herunder en finansiel institution), som ejes eller kontrolleres af den danske regering.

b) i Uganda:

- (i) en lokal myndighed;
- (ii) Ugandas nationalbank (the Central Bank of Uganda)
- (iii) den nationale sociale sikringsfond (the National Social Security Fund); og
- (iv) et offentligt organ eller enhver institution, som helt eller hovedsageligt ejes af den ugandiske regering, således som der i de enkelte tilfælde måtte blive opnået enighed om mellem de kontraherende stater kompetente myndigheder.

4. Udtrykket »rente« betyder i denne artikel indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio-beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger. Morarenter for for sen betaling skal ikke anses for renter ved anvendelsen af denne artikel.

5. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal ikke finde anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renten hidrører, gen-